

כי באותו זמן חלו בעריית תל-אביב חילופי משמרות. קמה קואליציה אחרת ובראש ועדת התנועה נעמד חייקל רמות.

★ ★ ★

20 שנה בכים

מאזתו זמן החל שיתוף-פעולה הדוק בין קולין את זהבי ועיריית תל-אביב. שיתוף רחב לבבות וטובות הודיות. המבן הגיע לכך, שהמשרד הפרטי לסקר תנועה ותיכונה, הפך כאילו לחלק של מחלקת התנועה בעירייה. קולין את זהבי הם אפילו מחברי הפירסומים והדו"חיים המתפרסמים עליידי מחלקת התנועה העירונית! הקריירה המדהימה של שלמה במעגל הציחות שלם. קולין את זהבי בודקים את היתנועה ברחובות תל-אביב. קולין את זהבי מייצרים אבירים, ההכרחיים לביצוע תוכנית אלה. קולין את זהבי הם הקבלנים ה"מבצעים" עבודות-דרכים במסגרת ביצוע היתוכניות שעובדו עליידי החברה קולין את זהבי ולבסוף, קולין את זהבי בוחנים — בהיותם משרד לתיכנון — את ביצוע היתוכניות של הקבלנים קולין את זהבי. אולם כל זה לא היה אלא תקופת הכנה לפרס הגדול: זכיה במיכרו לעיבוד סקר מוצא וייפוד עבור העיר תל-אביב. עצם ההצעה לביצוע סקר כזה, והתחייית תוכנית כללית לתחבורה העירונית, מקורה דחאק ממשד קולין את זהבי. כצינור ראשי, בו השתמשו למטרה זו, שימש להם כתב הארץ יאיר קוטלר. נדמה כי זהו ה"פרט הפיקאנטי ביותר בכל הסיפור הסבוך. כי זהו אותו יאיר קוטלר עצמו אשר גרם לסערה מסביב לפרשה זו, כאשר התקיף את עיריית תל-אביב על שכחרה בהצעה ה"יקרה ביותר. במשך שנים התקיף את עיריית תל-אביב על שאינה מעבדת תוכנית מסגרת של התחבורה, ואינה מבצעת פעולה כל-כך הכרחית כמו סקר מוצא וייפוד. באותן הזדמנויות יעץ בטוב-לב, שעבודה אחרתית זו מן הראוי שתופק בידי תחנה המיטיבה להתמצא בענייני תחבורה. למען

קצת תרבות, רכותיו"

סוף-סוף התברר מיהו מגן הדמוקראטיה בישראל — תת-שר-הבטחון, **שמעון פרס**. בראיון עם כתב העיתון האיטלקי לה סטאמפה, נושאל פרס אם הוא חושב את עצמו כיוורשו של הפטריארך הישיש העומד בראש מדינת ישראל. לא היה אדם יותר מוועזע מפרס למישמע שאלה זו. "שטויות", השיב, "בדמוקרטיה כשלנו יורש' הוא עניין שאין להעלותו על הדעת" . . . בקבלת-הפנים, שערך השבוע ראש הממשלה, **דוד בן-גוריון**, על 100 חילים מצטיינים, הוא גלה חוש מיוחד למציאות. כאשר הוצג בפניו חייל צעיר בן 18, פנה אליו בניגוי בשאלה: "תאמר, ובמבצע סיני לחמת גב' כן?" כשהוצג בפניו חייל אחר, נאמר לו בניגוי שאתו חייל משרת בחיל-כללי. "חיל-כללי?" תמה שר-הבטחון, "לא ידעתי שיש חיל כזה בצה"ל" . . . ביום בו קיבל הרב הצבאי **שלמה גורן** את דרגת האלוף, התלבט כיצד לענות את הדרגות החדשות. הוא קרא לעוזרו אלוף ותק, מפ' קד חילהאחיר **עוזר וייצמן**, שהסביר לו כיצד יש לענות את הדרגות. כשנסתיימה המלאכה, התמתח האלוף החדש והצהיר: "עזר, כהיום כל מה שעף בגובה של ל' מעלה מס' 15 אלף גלגל, שייך ל' . . . מאמן נבחרת הכדורגל הישראלית, **ג'ולה מאנרי**, העלה השבוע זכרונות מפגישתו עם הנשיא המנוח, **יצחק בן-צבי**. ה' שיחה ביניהם התנהלה באמצעות מתורגמן. הנשיא היה בטוח שגילה הוא עולה חדש, שזה עתה הגיע ארצה וטרם הספיק להי' לט בארץ, לא העלה בדעתו שהוא מאמן זר. "תשאל אותו", ביקש מהמתורגמן, "מדוע הוא לא מחליף את שם משפחתו ל' עברית?" . . . בהרצאה שערך השבוע ה' מחזאי הצרפתי הנודע **יוג'ין יונסקו**, באולם אוהל בתל-אביב, התמלא האולם, שעה ארוכה לפני שהחלה ההרצאה. הקהל הרב מילא אפילו את המעברים, כך ששעה

אנשים

מזה שנים הוא חי בבדידות מוחלטת ב"פאריס" . . . מאז חזר שחקן התיאטרון הצעיר **אמנון מסקין** מארצות-הברית, שם עבר דרך כור ההיתוך של האקטורס סטודיו של **לי שטרסברג**, אין הוא יכול להשתחרר מהרעיון להקים אולפן דומה ב"ישראל. ואומנם, יחד עם **הילד נאמן** כ"אולפן, לשם באים פרחי-במה צעירים, כדי לספוג השראה תיאטרונית אמיתית. שחקן-נית רצינית באמת, שהחליטה להצטרף ל"סטודיו, היתה **ג'רמיין אונקובסקי**, שחקנית התיאטרון החיפאי. היא התבקשה לעבור בחינות קבלה. אמנון והילל ישבו שלו-בירוע ומזעיפי עיניים, וחזו באטיוד שהציגה בפניהם השחקנית. כשסיימה, חשב אמנון וחשב, עד שהפליט: "לא הרגשתי שום דבר!" השחקנית ניסתה את כוחה שוב, ושוב פסק מסקין הצעיר: "גם עכשיו לא הרגשתי כלום." ג'רמיין עזבה את ה'סטודיו, בתקרה שביום מן הימים יתחיל מסקין להרגיש . . . בתום הצגת הבכורה של סרטו המצויין של **שמעון ישראל**, המתרחש נשארו הצופים מרותקים לכסאותיהם, עד שנודלקו האורות באולם. הראשון שהתרומם היה **דן בן-אמוץ**, שגנה לעבר הקהל, החזה קידה לקול תשואות, כאילו היה הוא יוצר הסרט, והצהיר: "הסרט ה' שני שלי יהיה — הקומה הראשונה" . . . **שייקה אופיר** עמד ללוות את חותנתו לנמל-התעופה לוד, לרגל טיסתה לחוץ-לארץ. הוא החנה את מכונתו מול מלון המוזדות. כשירד, מצא שוטר-תנועה עומד ורושם לו דו"ח, על חניה במקום אסור. השוטר החל לבקש את תעודותיו של שייקה, אשר גילה שרשיון המכונית איננו אצלו. כל טענותיו של שייקה, שהוא עלול לאחר למטוס, היו לשוא. גם הסברי המת-קהלים, שהם מכירים את שייקה כאמן, ולא כסוחר מכונות לא לו, לא השפיעו על ה'שוטר. שייקה הנרגז נטל מונית, העביר אליה את המוזדות, ונסע לנמל-התעופה כשהוא משאיר את מכונתו בידי השוטר עכשיו נתבע שייקה לדין על הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו . . . על חתייה מיוחדת במינה שארעה לו, בשעת סיור עם להקת הקרנגוליס באירופה, סיפר האמרגן **אבי רהם** ("פשוט") **דשא**. הוא סידר את הפועת התרנגולים בטליוויזיה הבריטית ב"שיחה טלפונית מכריסל. לרוע המזל, אית' רה הרכבת שהביאה את הלהקה ללונדון, ו' התרנגוליס מצאו עצמם בתחנת הרכבת רבע שעה לפני שהיו צריכים להופיע בפני ה'מצלמות. הם נטלו מוניות, סטו לתחנת ה'שידור, התלבשו במסדרון ועלו על במת-הצילומים ללא כל חזרות או הוראות. הם שרו את שיר השוק, במסגרת התוכנית המפורסמת של הבי.בי.סי. הלילה, ירדו מן הבמה ויצאו מהבניין, מבלי שאיש יאמר להם אפילו תודה או שלום. רק אחרי הצי שעה התנצל מנהל התוכנית בפני פשגל, שנשאר במקום. "זה בגלל קצב העבודה כאן", הסביר, אבל פשגל לא יכול להש' חזרה מהמחשבה מה היה קורה לו העלה בממה, במקום את להקת התרנגוליס. להקת קופים, למשל, מבלי שאיש יוכל לבדוק מה קורה, עד הרגע בו מתחילים לצלם.

★ ★ ★

היצר הח' לגעת בך!"

ביליה בו נפרד הזמר **סאשה דיסטל** מישראל, שררה בתל-אביב מהומה כללית. בשני מועדוני-לילה ציפו מאות אנשים, אחד ר' שהובטח להם כי סאשה יביא לבלות את הערב דחאק שם. היחיד שלא ידע מכך, היה סאשה עצמו. הוא בילה במסיבה אינטימית, שערכה לכבודו וידתו החתיקה, ה' עיתונאית **מירה אברך**. בין השאר, הת' ייד סאשה באותה מסיבה עם הפסנתרנית **פנינה זלצמן**. אחרי שפנינה נטשה את המסיבה, אמר סאשה: "כשאבוא בפעם ה' באה לישראל, לא אצטרך להביא אתי פסני חרן. יש לי את פנינה." פנינה עצמה היתה כל-כך גירגשה, ששעה אחרי חצות טילפנה למסיבה, התנצלה על ששכחה לומר שלום . . . לעומת זאת, כאשר נפרד סאשה מ' מנהלת תערוכת תחביב, **עדה מכנס**, נשק לידה המוששת לו לשלום. אמרה עדה: "סוף-סוף הצלחתי לגעת בך" . . . בשיחה שניהל סאשה עם צמד השמוליקים, **שמואל רודנסקי ושמואל סגל**, סיפרו לו ה' שניים כי הפיפו בפולין בשפה היהודית. זה הוכיר לסאשה, כי לפני שהפך לזמר מפורסם, היה יועץ מוסיקאלי בחברת חקר ליטיס. יום אחד היה עליו להשיג על

סאשה דיסטל וירידים שתחשבי שאני כאן

ההמחזאי החל בדבריו, נעלו מארגני ההר צאה את דלתות האולם. לפתע הופיעה ב' חוץ קבוצה של מאחרים, שמצאו את דלת נעולה, החלו להקיש בה בכוח רב. אל ה' פתח מיהר ד'ר **חיים גמזו**, שהיה ממר' נה על האירוע, צעק לעבר הדופקים מצידה השני של הדלת: "רבותי, קצת תרבות!" כעבור דקה בא ד'ר גמזו במבוכה, כאשר התברר לו שהפמליה בחוץ היתה פמלייתו של שגריר צרפת בישראל, **ז'אן בור' דייט**. גמזו מיהר להכניסם ברוב כבוד.

★ ★ ★

לא הרגשתי שום דבר!"

אחד משני העתונים החשובים ביותר ב' גרמניה המערבית, ד' וולט, פירסם השבוע ביקורת (חיובית) של שלושה מערכונים של **עמוס קינן**, שהוצגו בתיאטרון באחת מ' ערי גרמניה. הביקורת פותחת במשפט הבא: "מאחורי הפסכרונים עמוס קינן, מסתתר סופר ישראלי צעיר, אשר אמירים עליו כי

* שמוליק סגל, שמואל ("מר שמחון") רודנסקי וקירק אברך.

סאשה מנשק לידה ש' עדה מכנס סוף-סוף נגעת

הקלטה של **דז'ינאן ושימאכר**. סיפר סאשה: "כל העובדים, שהיו יהודים, תגלגלו מצחוק. רק אני, שלא הבנתי מילה, עמדתי כמו אידיוט" . . . אגב, כל אותו ערב סירב סאשה לשיר, התנגד אפילו ש' ישמעו תקליטים שלו, העדיף להאזין ל' תקליטים של **פראנק סינזרה וז'ינ' בר בקן**. אולם כשנפרד מהמארחת, בשעת בוקר מוקדמת, שעה קלה לפני שהמריא לצרפת, הניח תקליט שלו על הפטיפון, ב' העירו למירה: "זה כדי שתחשבי שאני עדיין כאן" . . . אחת שהחמיצה מסיבה זו, היתה הזמרת **ריקה זראי**. כאשר הזמנה למסיבה, דחתה את הזמנה באומ' רה: "אני גילה לקבל הזמנות רק כש' מודיעים לי מראש על-כך" . . . אגב, רי' קה, שהתגוררה בתל-אביב בדירת הורי ב'צ' לה לשעבר, הסבירה זאת באומרה: "לא הזמנתי מקום במלון, כי חשבתי שאלון אצל הורי. שכחתי שחורי גרים בירושלים, וההופעות הן בתל-אביב" . . . מפי' ה' סרטים היהודי הנודע **סם שפיגל**, שביקר לאחרונה בארץ, כדי לסדר את אמו הזקנה בבית-אבות. סיפר על תחרות יוקרה, ש' נערכה לא מכבר, בינו לבין מפי' הסרטים היהודי-הצרפתי **ראול לוי**. לוי, שחלמו הוא להפוך לסם שפיגל שני, שמע שמכר ניתו של שפיגל מצויידת בטלפון פרטי, ה' יחיד מסוגו בפאריס. הוא מיהר להתקין גם לעצמו מכשיר דומה. החיוג הראשון שחייג היה למכוניתו של שפיגל. שפיגל הרים את השפופרת. "הלוי, סם, כאן ראול לוי, ה' תה הקריאה. "חכה דקה אחת", השיב לו שפיגל, "יש לי כאן שיחה על הקו השני" . . . **רוברט וייז**, במאי הסרט סיפור הפרברים, שהשהה בישראל, יצא לבלות ב' מועדון-הלילה עומאד-כייאם. במיקרה הודמ' נו למקום **אריק ושוישק לביא**. כש' שמע אריק שויו נמצא בין האורחים, עלה על הבמה, נטל את המיקרופון, ושר את כל השירים מתוך הסרט המוסיקלי. כש' סיים, קרא אליו את אשתו, ויחד ביצעו את כל שירי אירחה לידוס. לאכזבתם, לא הציע להם וייו כל חוזה.

★ ★ ★

פסוקי השבוע

תת שריהבטחון שמעון פרס: "אינני טוב כפי שאמרים עלי יודי — אג' גם אינני רע טענת אויבי".
אורי דן, כתבו הצבאי של מעריב, במאמר הערכה על אלוף שלמה גורן, הרב הראשי של צה"ל: "השיטות הבלתי קונבנציונאליות של הרב גורן, במסגרת המאמץ הכולל מול האיום הערבי, מצאו אצל ראש הממשלה און קשבת . . . היא התפרסם כי אשר גילה פיתרונות מקוריים ובלתי-שיגרתיים לבעיות שהתעוררו בצה"ל בקשר ל' שמירת השבת . . . הוא נוהג לדבר בתקיפות רבה וידוע בכשרונו לקבל התלטות מהירות אף במצבים קשים".
הרב אהרן שלמה גורן, בתשו' בה לשאלה לדעתו על המצב בירדן: "בעז' רת השם, הכל יבוא על מקומו בשלום".